

PEMBE BALON

Bir yirmiüç nisana daha ulaştık. Meydana renge- renk, civil civil giysilerle dolu çocuklar. Yüzlerindeki parıl- tı ve neşe görülmeye değer. Sizlerin geleceğinin güvencesi, yarın- ları... Ne kadar da mutlular pamuk prenses giysileri içinde. Aileleriyle, öğretmenleriyle yürüyorlar; ellerinde mavimsi pembe balonlar. Saflığın ve masumiyetin sembolü çocuklar..-

Bu arada yolun karpısında eski, pampal giysiler içinde bir çocuk dikkatimi çekiyor ve bütün kalabalığı yararak karpıya geçiyo- rum. Herkes kendi havasında. İnsanları yararak çocuğun yanına ulaşı- yorum. Kıplak ayaklarına geçirdiği lastik pabuçlar, vücuduna kıbıkk gelen eskimiş, yıpranmış elbisesiyle hayran hayran gösteri yapan pa- muk prensesleri, yavru kurtları, gösterileri seyretmeye geliyor, yüzün- de ise bir pırıltı. Gözlerindeki ışıldama okadar püzel ki...
Tıpkı Atam gibi çabmak çabmak balıyor. Sanki Kalınlar memnun.
Bu arada kalbimele bir burukluk hissediyorum. Yoldan geçen ço- cuklarda, bende, yanımdaki çocukta hepimiz bu vatanın evlat- larıyız. Atamızın büyüklerimize emanet ettiği yurdumuzda ya- şıyoruz. Ama ezit koşullarda değiliz, Milli Egemenliğin ilan e- dildiği bu günde.

Bizler - bu çocuklar - Türkiyemizi yansıtıyoruz. Bu düşün- celer rindeyken yanımdaki çocuğu iterek öne geçmeye çalışan bir kadının feryadı ile kendime geldim. Çocuğa hiç bakmadan onu iterek öne geçmeye çalışan iri bir kadın. Birden bu teyzeye bağır- dım, "Bu gün bizim bayramımız >> verdiği cevap ise:
- Sana ne oluyor? Yoldan geçen çocuğumu görebilmek için öne geçiyorum.

Evet... Bir çocuğu ezme pahasına yapılan bir öne geçiş. Benim haykırışım ise kadına değil, bütün büyüklerimize. Artık bazı şeyleri görmenin zamanı gelmedi mi? Ezitliğin, adabatin, insanları ezmenin yan- lız olduğunu görmenin zamanı gelmedi mi? Ama neye yarar ben- buntarı düşünürken kadın öne geçmişti bile.

"Atı atan öküzleri jeger" misali. Yanımdaki çocuk ise parmak uclarına basarak hala yoldan geçeni görme çabasında idi.
Birden çocuğun elinden tuttum. Tıpkı Atamızın milletimizin

elinde tuttuğu gibi. Çocuk mutluydu; Çünkü el ele tekrar ön tarafa geçmiştik. Yıllar önce birlik ve beraberlik içinde el ele vererek Ulu önderimizin izinden giden Türk halkı gibi. El ele olduğumuzda aşamayacağımız bir zorluk var mı? Bizde önümüzdeki engelleri aşmış, en doğal hakkımız olan çocukları; arkadaşlarımızı, kardeşlerimizi görebiliyorduk. Tören bitmişti. Çocuğun elini bıraktım. İstedığı bir şey olup olmadığı sordum. Pembe bir balon istedi; köpedeki baloncudan. Bir balon aldım - annemin bana verdiği karalıklarla. Çocuk beni yaraklarından öperek fırtına gibi yanımdan uzaklaştı. Peşinden koştum fakat yetişemedim.

Evet, sevgili büyüklerim! Bu çocuklar sizin; yavru kurtu, Pamuk prensesi, lastik ayakkabılı ile... İstedikleri tek şey ise pembe bir balon; özgürce yaşabilecekleri, güzel bir dünya için. Atamız böyle bir dünya için uğraşmadı mı milletiyle birlikte. Ülkemize demokrasiyi, eşitliği, adaleti getirmede mi? Meclisin kurulduğu bu günde. Bu ülke Atalarımızdan size, sizden de bana ve gelecek çakmak bakan çocuğa emanet edilmeyecek mi? O zaman lütfen Atamızın emanetine sahip çıkın ve bize güzel bir ülke, temiz savaşız bir dünya emanet edin. Edin ki yaşayalım özgürlüğümüze pembe balonlarımızla...

foto 